

1917 წ. №15 — ორშაბათი, ქრისტეშობისთვის 25 შანი 50 კაპ.

გვილიწვევა 1918 წ. ხელის მოქმედება

† ჭიჭია ავაშიძე (1870 — 1917)

გარდაიცვალა ხანგრძლივი დაღმყოფობის შემდეგ ქრისტეშობისთვის 17. უმადლესი განათლებით აღჭურვილი მწიგნობარი იყო, თავგამოდებული მამულიშობელი, საზოგადოებრივი მოღვაწე. ნიჭიერი კრიტიკოსი-პუბლიცისტი და საზოგადოებრივი მშენებელი, სოციალისტ-ფედერალისტთა პარტიის ერთი მესვეურთაგანა, სხვადასხვა საზოგადოებრივ-საზოგადოებრივ მოხელე სულების სამდგომელ და ამიერ-კავკასიის გამოსარჩევად წეწრა. მისი ნაწერებია: მხოლოდ არც ერთი გამოცემა. საქართველოს საზოგადოებრივ-საზოგადოებრივ ცხოვრებას და მწიგნობარს თვალსაჩინო აქვს გამოავლინა, რასაც გულის ტკბილად აღვნიშნავთ. სამარადისო იფოს სისუნა მისი! გრძლად შემდეგ.

მ. ბ. გომეზია
ერთგულ საპატიო წევრი სსსპრ-
მა დაწესების სექციის თავმჯდომარე-
კომისარი. დაწესებულება იხ. წერ. ანაგრა.

ნუშა რამიშვილი
ერთგულ საპატიო წევრი, სამხედრო საქმეთა განკვეთის კომისარია
სოციალისტ-რევოლუციონერი
მოღვაწე-მწიგნობარი

ნიმე წელს წინეთ და ეს ბიოგრაფია პირად გრაფიკის ცხვერებასაც შეეხება, რადგან თეატრისათვის განუყოფელია უოველთვის. მანაც ასეა უოველგან და უოველთვის, რომ რამე საქმე შენდება და იწყება, რომელიმე საქმის თავგანწირულ მოყვარულისაგან და შინათ, თუ მოყვარული მაროვანება ეტემა, საქმეც თითქმის იმის მისდევს და თუ ის შევიდრი მოქმედაც, საქმეც იმარჯეებს.

ლედი გრაფიკი უოველ მსრფე შევიდრი, შეუწყველი პირთეხება. იმის დამოკიდებულება აქვს გავლენიან პირთთან და ამასთან შეძლებული დედაკაცობე არის. გარდა ამის იმის აღმოჩნდა საკმაოდ ძლიერი ნიჭი სტენის მწერლობისა. იმისმა ერთგულებამა და თეატრის სიყვარულმა გადალას ფოველი დაპროვლა.

მე მინდა აქ მოთეხევათ ერთი მკვლითი იმის შეურდგელობისა. 1911 წელს. შემოდგომის იმის დანსი ამერკიას წასულეთა წარმოდგენის გასამართათ იმ მდროს ის ურეე დიდდებდა იყო და დანსი უიმისოდ უნდა წასულეთო.

წასულეთ ლენასენულ წიმეში აღმოჩნდა, რომ პირველი არტისტი ქალი ზედმოთეხის გამოველარ გაჰეეებოდა ამხანაგებს, სხვა უნდა მოეწეით ამის მკვერად და ის სხვა კო, სრულად გამოდდელ არ იყო არეულ რთლებში, მომზადება და გაწრთება კო, ურელას აზრით, მარტო გრეკორს შესძლო. მეოხანმა იეტესმა, რომელიც ერთი მირველთაგანი იყო ირლანდიის თეატრის დათეუძნებისა, მისწერა: თქვენი წასულეთობა არ შეიძლება. ლედი გრაფიკი მოეზნდა სანქაროდ და წაჰეას დასს. იმ დროს ირლანდიამო რკინის ტრის გათეიფვა იყო და ის აკტომობილით ეეეეეზარდა პორტმდე. ის მწუხარებოთ უამობად ურელას, რომის წასულა თითქმის შეუძლებელი იყო, რადგანაც მხოლოდ ტეშიან გაუნდა შეიდასშევიდა და შეიღს პატრონობა უნდოდა, მაგრამ რაკი მისს შეეეო მოუშინებდებო იყო და შეიძლებოდა თავის რთლი წეებსინდა იმტომ თავი დანსება ასელ შელოკინეს და თავის დიდ თეასს, რომელსაც მართავდა და განაკება, და რამდენიმე თეე დარჩა ამერკაში, სადაც კითხულობდა წერთლებს, სწრთინდა და ამზადება არტისტებს და გრეეში ედგა მხოლირას, რომელიც წამელეწეე ბრლს სდებდა, ვითომ და უხნეო ბიკების დადემისთეს.

მალაღინა სბზის ძე ბოზვაძე
თბილისის მუსათა წითელი გვარდიის
ხელმძღვანელი, ძველი რეჟიმის დროს ცამეტი წლის
პოლიტიკური დევნილი.

ეს შემთხვევა მე უამე ერთ ჩემ ნანობ ინკლისელ ქალს; იმან მიმასუხა: ეც მართლაც იშვიითი თავგანწირულებას, მაგრამ მკვევარი ჭოუტებისთვის ანკლო საქსის ჩამამუფლობას არ შესწევს ლონე და მარტო ამას შეუძლიან ეგრე მოქმეეს, ვისაც ეელტათ სასელი უქმეეეს ძარღვეშიო.

ეს ნახევრად მართალია. პარხელი ნახევრად ინკლისელი იყო, მაგრამ ვინ დასწამებდა სისუსტეს რამე გადაწყვეტილებაში! ირლანდიელებს ჭერსესტად ემხნევათ ირგანისაგეიეს შექმნის ნიჭი. ზემოდ ნახსენები ჰლანკეტი, რომეომაც ირლანდიამო დამკვეიდრა სანეურნეთ საზოგადოებანი, ინკლისელია, იმისი ახლობელია ამხანაგი ამ საქმეში მგოსანი ჭორჯე, რომელიც ინკლისელია.

პირველი რეჟისორი, მოწვეული ლონდონიდან და პირველი არტისტები დუბლინის თეატრის ინკლისელები იყენენ. თეატრის შენობა მიუძღვის შოტლანდიელმა მდიდარმა ქალმა მისს სორნანანმა, და განს ეს საძინასია?

ლედი გრაფიკი, თემეც სისხლით ნახევრად ინკლისელია მაგრამ აღბოთ ნამდვილ ირლანდიელად. ეს აღიზარდა ღარბი მემამულეს მიერუბულ კოტეეში და ანლო იტნობად ეკეეებს, მუშებს, ხელისნებს და მოხეტეელ არტისტებს.

ერთმა მოხეტეებულმა მუშამ უთხრა პოეტ ეეტეს: ეც ფოველთვის ჩვეთეის ზრუნვდა და გეეეეიდა რომელსაც გრეეკარი ამერკაში იყო, სადაც რამდენიმე მხოლირი ირლანდიელია გადასახლებული, უოველ ქალქში, ტეეებენენ თუ არა იმის მისეფას,

მიადიდინენ ძველი ნივთობა და იმისგანთ დაგულე-
ბულნი საბოლოოებით სადავოს უდგინდინენ იმის
რომელმაც ოდენადღე შეასწავლა მთ კატეხისში და
ზნეობობი დახმარება აღმოაჩინა.

დასაწყისი ირლანდიის თეატრის ძრეულ ღარ-
ბი და სელმთვლე იყო ზირველი აზრი მოსუფიდა
ზოეტს იეტის; იმან კაჟიორას დარბაზობას დრთს
ლედა გრეგორის; ეს იყო 1898 წ.

ერთი წლის შემდეგ ამ ორმა შედგინეს საზო-
გაოების ირლანდიის სალიტერატურთ თეატრი
არ იყო არც ზიესები, არც მისახობები არც კრთში
ფული. იეტისი დიდი ზოეტის, ამის ქქონდა დაწე-
რლი ლექსად რამდენიმე ზოესა და დრამა ზეგრამ
ისინი არ გაიშდგინენ სახელხო თეატრისთვის.
კინებო, რომელიც შემდეგ შექმნას დონეთ და ძლი-
ერებათ ირლანდის თეატრისა, ზერ არ იყო კაზო-
სულთ ქვეყნად. მ ვმარათ ნივთობებს; დასწერე
ზატარა რამ. აი დემოკრთმა ჰელო მოკავშირთა
ირლანდიის თეატრმა თითონ ნელა შექქმინა აუტო-
რები. სიაში რომელიც შედგენილთა 1912 წ. მისს-
ენებოლთა 25 პირსედ შეტო დრამატურგო. შველა
ისინი ეზაწყვლები აზიან და მთ შორის რამდენიმე
სახელფიანი უგეო თითონ ლედა გრეგორიც სწერდა
ზიესებს, ამიტომ რომ სხვა აზიან იყო დახმარე
სხვა ამის ერთ მოქმედებანი ზიესები საუკეთესოთ
თვლებთა გრთობიულ სტე ეზრედა.

როგორც უსთქვი მისახობები და
რეჟისორი მოწვეულთა იფინენ ინელ სიდან, თუმც
იმთ ძლიან უძნელდებოლთ ირლანდიურად სიტუა-
ბის უპოთქმის შეწყვეტა. თანდათან განდინენ.
ირლანდიელთა არტისტები. ნაწილი ბოკანათა წრი
დკან გამოყოფა, ნაწილი მიყოფრულთა წრებიდან
შესდგა მთავარი ძალი, ვილიამ ჰეო მოყოფა კაფე
მინტანიდან.

ჰეო ბეწინებალ რეჟისორი და რეფორმატორი
აღმოჩინდა 1903 წ. როდესაც ირლანდის დასმა
პირველად გამოართა წარმოდგენას ლონდონში, მთე
ლმა მწერლობამ აღნიშნა ამის მოშენიერი მომზად-
ება, სტენის რეკანიან განწობილება და არტისტთ
უმთავესობას ნაჭიერება, ზოგერთთ კრიტიკისე
ემაკებოდინენ: ირლანდიის თეატრმა განუახლა სტე-
ენა, ახალი მიმართულება მისცა მისთ.

რაც შეეხება ფულებს, აქ დიდი გაჭირება
იყო უფილთვის. პირველ წლებში თეატრი ხან

სად შეუფარებოდა და ხან სად. ხან ვის სთხოვდენ
სამადლოთ, თანვისუფელ დარბაზს და ხან ვის.

ლედა გრეგორი გვიამობას, თუ იმან და იეტ
როგორ შეატრავს 300 ვიკინება სტრენიცი,
რომ ეკლესილთა ზარდელი და ამას მოსახობენად
როგორ დაგზავნეს წრელები უმოღვაწეთა შორის
და რის ვაი ვაგლახით მიხდილობათ, როგორც მო-
ყოლებთ თითო ორთლთა მანათი და თან საუფილური,
სამსიელი საუფილური შეწყობისათვის. მისდლოთ
1603 წელს მოახერხეს დაარსება საშუადო
თეატრისა და ძლივდობობით შესდლეს ვილიამ
ფეის გამოხსნა კაფე მინტანიდან.

ლონდონში მოგზავრობის შემდეგ ცნობილმა
თეატრს მიტინგტამ, აჩუქა საკუთარი შენობა ტრ-
უჰმას იმან ეკლესილთა ძველ სასაბამოფოთ, რომ-
ელიც არის ამის ქქმსედ დუბლინი და დეკორატი-
ბიანს თეატრი ეს ზატარა, ორ სართულანიან სახლია,
სამის დილის ფინურით ქქმას პირად. თუმცა შენა-
ობა შეიძინა თეატრმა, ზეგრამ ფულეუ მინც სუ-
სტად იყო. ლედა გრეგორი ამობას, რომ ის
რედაქციებში დიდილად და ეშუადრებოდა რედაქტო-
რების დეპუტატთა რეგენიბთა, რადგან კაცუთები არ
გზავნიდენ წარმოდგენებზე რეგენებებს და ხალხს
ვერ ეშუადრებოდა თეატრის საფარგეტს.

ლედა გრეგორი გვიამობას კიდევ, რომ კულ-
ისებიდან ის და ზოგო ნივთობები დილის ხმურობით
ეკლიდინენ თეატრის გეტობულში და მერე
შედიდინენ ლოკეში, რომ ცარეული თეატრი რა
უფილური და გული არ განდრეუბოლთ არტისტებს,
შემდეგ საქმე უკეთესთა მოწვეო რამდენიმე
ძრესლის ამონამეტმა თეატრის საქმე გამოასწორა
თუმცა დილის სელმოკერილობით და ანკარაშის
დახმარებით არ სცდიდინენ დეკორაციებს და აუტო-
რებს ზიესებს არ აძლევდენ კონკრეტას.

ახლა რასაკვირვებია, საქმე უგეო არის. თე-
ატრი თითქმის ფეხსეოთ დასდგა მატეკიადურად,
ცოტოდენი ეკლესილთა კიდევ თეატრის ეკლესილთ-
ებლად.

მიგრამ არ უნდა დავიფიქსოთ ის თუ როგორ
იწყება და შენდება დიდი საქმე.

მაკატრინე ნახაშვილისა

ნ სიხარულიძის თეატრული გეგმა

სამ. ჩავლიშვილის და ვარლ. სიმონიშვილის ხელმძღვანელობით.

მ ე თ რ ე დ მ ო ს ვ ლ ა

(გაგრძელება. ის. „თ. ჯ. გ.“ № 44)

ჯუარ. წ დი, მიდე. რს იზამ, თუ ბიკი ხარ და ნუ მიიღებ! (ალექსი მიდის. შემოდის სოციალდემოკრატი. ტანზედ სუფთათ და კოხტად აცვია.)

სოგ—ჯუარ. საღამო ამხანაგო!

ჯუარ. ღმერთმა გაგიმარჯოს, დ ბრძანდით (პაუზა) რაზედ ვარჯილხართ, ბატონო ცოციალა!

სოგ—ჯუ, შე ცოციალა კი არა ვარ, არა შედ საციალ—დემოკრატი, შეუშვიტრესე. ჩვე-

ნი პროგრამა დანარჩენ პარტიების პროგრამას ჯობიან. ჩვენი პარტია უწმინდესთაგანი პარტიაა მთელ ქვეყნიერობაზე. ჩვენ ვართ ერთ აღ ერთი დამცველი მშრომელი ხალხისა, ჩვენს გარდა ყველა ბურჟუა და კონტრ--რევოლუციონერია. ჩვენ გვწამს მუნიციპალიზაცია და არა სოციალიზაცია.

ჯუარ. ერთი ვე მიბრძანეთ, თქვენა კირიზე, ამ ჩემ კერძო საკუთრებას; ჩემ მიერ შექმნილს ხომ არაფინ არ წამართმევს?

სოც—დემ. ბალშევაკები ართმევენ და ჩვენ კი კოალიციის მომხრენი ვართ. მინამ მუშა არ მოლონიერდება, ბურჟოაზასთან ბლოკია საჭირო. (შეუბრუნდება ალექსის) თქვენ რომელ პარტიას ეკუთვნით ამხანაგო?

ალექ. მე, ბატონო კეთილშობილი ანანაური განლავართ, ალექსი უზნაძე!

სოც—დემ. მე კეთილშობილებას კი არ ვგეითხები ამხანაგო! ეხლა გამოიცა ახალი კანონი, რომლის ძალით ყველა მოქალაქე გათანასწორებულია. აღარ არის არც თავადი, არც აზნაური, არც გლეხი... ეხლა ყველა სწორია, კაცს მხოლოდ ცნობენ მისი აღმზიანობით, ზნეობით, პირადად ღირსებით და არა ჩამომავლობით. დგება საინტერესო დრო და სრულდება დიდი შოთას სიტყვები. „ათასათ კაცი დაფასდა, ათათასად ზრდილობა, თუ კაცი თითონ არ ვარგა, რა არის გვარი შეიღობა“

ალექ. მე უპარტიო განლავართ ბატონო.

სოც—დემ. მაშ შენ „ლიკი“ ყოფილხარ, ესეიგი დანამდილებით, რომ გადავითარგნო ნიშნავს მხეცს. ყოველ უპარტიოს აგრე უძახიან.

ალექ. მხეციკა ხარ და დათეცი, შენ შეგარტყენიან ლმერთმა შენი პარტით. დიკარგეთ თქვე ციუნებო, თქვენა. თქვენ აშენებულ ქვეყანას კი დავახი თავსლავო.

დურ. სუ ბიკო, სუ! აღარ ამოიღო ხმა ნუ მღუპავ, დიკარგეთ!

ალექ. იმე, მაგისი კი არ მეზინიან, წითელი ვალსტუკი რომ გაუკეთებია, მამა უცხოვდება; არც ჩამომავლობა სწამთ და არც კაცობა. თუ ბიკო, გემოვიდეს კრივზე და იმდენ კუნტრული ფურცენებ, რომ თქვენი მოწონებული! ფუს ციგანი! (გაღას.)

დურ. არ გეწყინოთ შენი ქირიმე, ცოტა ჰკუთთ ივადმყოფია!

სოც დემ. ცოტა კი არა, ხაწყალი ბევრიც არის. ოხ, შეუზნებლობავ, ოხ, უკულტურობავ! მამა რამდენად მოუზნადებელია და ესეიტები კი ეხლავე აღიარებენ სოციალიზაციას! ჩამეწერე ამხანაგო, ჩვენ პარტიაში! ჩვენი ნაშლევილი სოციალისტები ვართ!

დურ. ძალიან კარგი, ფული ხომ არ უნდა?

სოც დემ. სულ ათი შაური, თუ შეტს შემსწრაფათ, თქვენი ნებაა!

დურ. მ ირთით ბატონო, ეს ათი შაური და შეიდი კავიკი!

სოც დემ. თქვენი სახელი და გვარი? დურ. ლუარსაბ რევზოიჩი ყარანგოზი-შეილი (ს. დ. სწერაფს.) ბატონო სოციალისტ-მატორგაფო...

სოც დემ. (ნაწყენი) კაცო, როგორ ვერ გაიგე, რომ მე სინემატორგაფი კი არა ვარ არამედ სოციალდემოკრატი. დაისხომე რაო..

დურ. უკაცრავათ შენი ქირიმე, რაქნა ბევრნი ხართ სხვა და სხვანაირნი და ველარ დავისხომე. მოვსუცდი! ჰო და ერთი რა უნდა მეკითხნა. ამბობენ; რომ ბალშევიკები ბუნტს ამპრობენო, მართალია ეს ეშავი?

სოც დემ. სანწყუხაროდ მართალია, მაგათ პეტროგრადში მოახდინეს ბევრი უწყესობა და აქცა ამპრობენ; მაგრამ ჩვენ შესაფერზომებს მივიღებთ, რომ არა ჰქონდეს ალავი მავგვარ უწყსობებს.

დურ. თქვენისთანა პატიოსან პარტიაში ჩაწერა პირდაპირ სისიამოვნოც არის. დარჯანდი, დარჯანი მოდი დედაკაცო პარტიაში ჩაეწერეო.

დარ. (შეორე თანხადას) მე უფრო ჩაწეწეა თებერვალისტებისპარტიაში.

დურ. გაიგეთ? ეს ჩემი ცოლვით საცეს თებერვალისტკა არ; ყოფილა?

სოც დემ. არა უშავსრა დრო მოვლა მორჯულდება. ფედერალისტები გადაგვარებულ ინტელიგენციის პარტიაა, ესერების ყურმოქმული მონება არიან! არ დაგაფწყდით ამხანაგო, არჩვენების დროს ჩვენ მოგვეცით ხმა. ჩვენი ნომერი პირველია. ნახვამდინ!(მაღას.)

ალექსი, ბიკო ალექსი! (შემოდას ალექსს) მოდი ბიკო, ბური მაქამე, მომშვიდა.

ალექ. სადილი მშათ განლავათ. მარა ბური არ არის.

დურ. როგორ თუ არ არის?

ალექ. მეტურესთან იმნაირი „ოჩერედი“ დგას, რომ გეგონებთ ერთი კორპუსი „ჯარიაო თუ მეციდით ბატონო, გაეჩერდები „ოჩერედში“ და საღამოს ჟამს მევეტან ჰურს!

ლუარ. ბიჭო სადამომდინ ხომ შემიწუნდა გული, ვახ რა დროებია, პურიც არ იშოვება. შავი პურიც.

აღექ. ნატებებია, ძველი პურის ნატებე. მი. თუ გნებავთ მოვხარშამ და მშვენიერი ხარო გამოვა.

ლუარ. რაც გინდა ის ვააკეთე, ოღონდ პური კი მაქამე! (შეშალას სტუდენტს ნახაინჯ ღემოკრატე)

სტუდენ. მამულიშვილს სალაში!

ლუარ. რა დროს მამულიშვილობაა კაცო, კუჭი შიშლილსაგან მიხმება. რა გნებავთ ახალ გაზღაფე, თქვენ რიდახთვის გარჯილხართ?

სტუდენ. მე, მამულიშვილო, ნაციონალდემოკრატი ვარ, მე იმ პარტიას ვეკუთნი, მომელსაც არ სცხენიან მამულიშვილობის და მაღლა უჭირავს თავისი ეროვნული დროშა. ჩვენ არ გვწამს სოციალიზმი, მიტომ რომ სოციალიზმი დამღუპველია ვაჭრობა მრეწველობის; ჩვენი ქვეყანა უმრეწველოდ ვერ აღორძინდება და სომხის ჩარჩება მოგვეწოვენ ისედაც გამწარალ სისხლს.

ლუარ. ერთი ეგ მითხარით, ნაციონალდემოკრატი, ამ კერძო საკუთრებას ხომ არ წამართმევთ?

სტუდენ. ჩვენ, პირიქით, იმით განვირჩევით დანარჩენ პარტიებიდან, რომ ვიცავთ კერძო საკუთრებას.

ლუარ. ეგ სოციალდემოკრატიც ხომ იცავს კაცო, იგრე არ ამბობენ?

სტუდენ. სოციალდემოკრატები მიტომ იცავენ თქვენ ინტერესებს, რომ თქვენ მათთვის ჯერ საჭირონი ხართ. უთქვენოთ რევოლუციის ეტენი ვერ მოახდენენ და როდესაც მშენი მოლონიერდებიან თქვენი დახმარებით და აღარ იქნებით მათთვის საჭირონი, მაშინ გკრამენ ბურჟუებს პანდურს და ყირამალა გადიგასენია. ასე რომ ჯობიან ჩვენ პარტიაში ჩაეწერო, რომელიც იცავს თქვენ ინტერესებს ჩვენ ვართ ქართველი კადეტები.

ლუარ. ამა კადეტი ბრძანდებით? ძალიან სსია მოვწნო, მაშ აფიკრობას მალე მიიღებთ, რაღა!

სტუდენ. არა კაცო, კორპუსის კადეტა კი

არა; რუსეთში კადეტები პარტიას შეადგენენ მაგრამ ჩვენ მემარცხენობას უფრო ვიჩენთ, ვიდრე იგინი. ჩავერები მამულიშვილო?

ლარა. ჩამწერე კნიაზჯან, ეგ რაღაც ტკუაზე ახლო პარტია არის. ლურსაბ რევაზის ძე ყორანგოზოვ. სტულ. ყორანგოზოვი იყავით ძველი რეჟიმის დროს, ეხლა კი ყორანგოზოვილი ხართ. აი ჩაეწერეთ.

რა უნდა გთხოვოთ საქალაქო ორჩენებში ჩვენ მოგვეცით ხმა, ჩვენი ნომერი 2. თორემ თბილის უცხონა წაწართმევენ, ნახვამდით! (მიდის.)

ს. წაეწეაქო

(შემდეგი იქნება)

მ მ მ მ მ

თქვენს სულს მინდა ვეამბორო, რო მიეცეს ჩემ სულს შეება... თქვენთან მინდა ტნჯვა, ლხენა, და თქვენთანვე გამარჯვება!

მინდა, რომ თქვენს სულსა და გულს ჩემი სულიც ჩავკონო! და ამ სულის შენაქმედი მტრებს თავზარად ჩავაგონო!..

ღე მეღგარი ჩვენი ხმები, შევავართოდ ყველამ ერთად, რომ ჩვენს ტანჯვას ბოლო ექმნეს, აღარ გვეყანდეს არვინ ღმერთად!..

მაშ მუშებო, ჩვენი გზები ჩვენვე გავკათ-გამოვკაფოთ, და იმ ემბაზს სიწმინდისას, — ყველა ერთად დავეწაფოთ!!!

გ. კვტუთუაძე.

სტირის თაღბი ზუნება,
 მუღამ ნიაგ ლვარია,
 უგრძობელსა სიციცხლეს
 ეს სწამს, როგორც ჯვარია.
 და ქაბუჯი მოზარდი,
 ნაშობი ქირთ მწველად,
 სამშობლოს საზღვარზე
 სდგას მამულის მცველად.
 მსურს დაიხსნას თვის ბაღი,
 მოსპოს ბევნე ქიანი-
 თუნდა მოკვდეს, მოშავილს
 დღე უთენოს ნზინანი..

საშ.

თ ა მ ა რ

მა., გვიხსნა ნეტარების ცა სამოთხიდან
 ვიღრე ზეცხრე ც მდგ. ყველა ქართველებმა
 აწყეს დენა იაღბუხს მთასიკენ. მეცხრე ცას
 რაჟმ მოახლოვდნენ, საარაქო სანახაობა,
 წამოშალა ჩემს თვალწინ: საჩინო მნათი,
 დიდებული ბრწყინვალეობა საქართველოსი
 რომლის სახელი და მოგონება დღესაც აშუ-
 ქებს ყოველ ქართველსა და საღდაც სიღღუ-
 ლო უკვდავ ნუგეშით გვეღვიძებს გულს,
 გამოიწინა ცაში ზეციურ ნაზი რხევით, უკვლო
 ნაბიჯით მოაბიჯებდა ის კამარა ცის ლაყვარდ
 სიმწვანეში, ია—ვირდ ფერ ყვავილოვან ღრუ-
 ბელთა სუბუქ სითხე ეთერში და მასთან
 მთელი ქართველთ სახიობა, ვით ღლევა ცისა
 ედინებოდა კავკასიის მთებისაკენ. ნე ვარ
 —სხენებულ დედოფალს ხელში სამეფო სკი-
 პატრა ეპყრა, მხარებზედ—კი ვარსკლავთ
 უზნეტებით მორათულ—მოქედლი პორფირი
 ესხა. მის ღვთიურ სახეს ხელთუქმნელი
 ღლიღმა ამშვენებდა, რომელსაც მაღლიდან
 შუქქურა დასციმციმებდა. ოცნების მეფეს,
 ოცნების გზას იმავე შუქურა ოცნების სხივით
 ურწყავდა

მეცხრე ცას რომ გადმოვიდნენ, სააკაო
 ცას ლაყვარდ ბინდ—ბუნდში, საღდაც თამარი
 მოახაჯებდა, ღრუბლებში მთავარე ამოსცურდა,

როგორც ღვთაებას, დედოფალს ფინანზად
 გარდემშალა ფერბთა ქვეშ და ვით იკო მთავარე
 მთავარე—ვარსკლავთ კრებაში თანამავალით
 მასთან ერთად იწყო ცის ზღვა სივრცეში
 ცურება—სრიალი. თამარს მარჯვენე დავით
 აღმაშენებელი ედგა, მარცხენე ერეკლე მეფე,
 მით უკან ყველა ქართველთა მეფენი მეფეთა
 შორის სასი უფვირგვინო მეფენი ვრიგენენ:
 შოთა, ილია და აკაკი ქართველთა და ქართ-
 ველთ მოღვაწეთა გარშემოტყულებნი.
 მით უკან რიგში სარდლები და მეომრები
 იდგნენ. სულ უკან დანარჩენი ქართველთა.
 სარდალთ შუა გუნდში გვირუკი შეხედულო-
 ბით განირჩეოდნენ: მხარგმელი, კახაბერი,
 გამრეკელი და კიაბერი. მით შორის გიორგი
 სააკაძე მოდიოდა, ბელადი და ღირსი
 მეომარი. მთელი კრებული იგრე ღამზად
 მოჩანდა ღრუბლებში, როგორც საღამოს
 ცის ტანობზედ გამოსახული ცისარტყელა.

ისმოდა საამური ვალობა, წინდა ხმები
 და რაღაც სულთა ღლევა, წყნარი ზღაბრული
 ლაპარაკი, კრებული ღრუბლებში ალიგაბ
 სიხვიოთ, როგორც გაეღლაზე ცეცხლი აივას
 კი გასკოდრებოდა ხოლმე და გველლ მანძილს
 ცაში ნაკვალევთა ვზა—არზია რჩებოდა.

მა., მიადწეს კავკასიის მთებს. მყინვარი
 ყინვის გვირგვინი ქართველებით მოიფინა
 ამირან მზე—ქაბუჯი ბორკლებ შეწყვეტილი
 იდგა წამებმ აღავს. მის წინ მკვლარი ყორანი
 ეგლო ვასრესილ—გაციული, თამარი მივიდა
 ამირანთან. მთელი ქართველობა გარს შემოვ-
 ხვია წამებულს, რათა კარგად ეხილნა
 იგი. თამარ—მეფემ ამირანის ხილვით განიხარა
 სიხიურლით გაიღიმა და ცრემლები გადმოლ-
 ვარა. მან აღაპყრა ხელნი ცად და წარმოსთქვა;
 —ამის შემდეგ არსებობსჩემთვის სასუფე-
 ლი, რადგან თვალმან ჩემმან იხილა თავისუფ-
 ლი საქართველო. განიხარებს სული ჩემი
 და ყოველი ქართველი უკუნისამდე.

მერე მიუბრუნდა ყველა აქ მდგომთ.
 ქართველებო—განავრო მან; თქვენ
 მამაცური მფარველბოთ, დაუმრეტელის
 სისხლით შეინარჩუნეთ საქართველო. იამყეთ
 ამით ზეცაში, როგორც აქ ამყებთ თქვე-

ნი შვილები, შვილიშვილები და მოზავალი თაობა. განიხარეთ და იხარებდეთ ამით ივრე, როგორც მე თქვენ ყოფილ დედოფალს მიარია, რომ გაათავა ეგ სიტყვები, მეფური დიდებით მიუახლოვდა თავისუფალ ამირანს და მუხლ-მოყრით ეამბოროა შუბლზე, მას შიბაძა დავით აღმაშენებელმა, ერეკლე მეფემ და ბოლოს ყველა მეფეებმა. მათ შემდეგ შოთამ, ილიამ და აკაკიმ. აკაკი რომ მივიდა ამირანთან, გაიცინა და ჩაიღვაბარაკა: მე ვიცოდირ აგრე მოხდებოდაო და იმ ალაგს, სადაც ხელ ფეხზე გმირს ბორკილ-ხუნდების ჩანაქერი აწნდა, სასაოგებით დაუყოვნა. ილიამ ხელი ჩამოართვა მზე—ქაბუკს. მოეხვიო. ისურვადელ ჩაგონა ტუჩებში. ამას რომ შორანგნ.

მერე დაიწყო დიდი ამბორი. დანარჩენი ქართველობა რიგრიგად ჩამწყრივდა და დაიწყეს მისვლა ამირანთან. სანამ ამბორი გათავდებოდა,

მყიდვარზე დიდ ზეგინი და მილოცვა იყო. ისმონდა საამური ვალობა, ზეცური წმინდა ხმები სულით მღელკარება და ტბილი და წყნაროლაპირაკი,

ალიონი იყო. გარიყრატზედ საძიოვან მოსულემა კვლავ ცად იბრუნეს პირი. აღიმალღენ ზეცას. ავიდნენ ცის ლაყვარდში და პირველ ცას ღრუბლებს იქით მიგფარნენ.

გვგან ფურცხვანაძე.

შ რ კ კ

და აციმციმდა ცის წიაღზე სიკოცხლის სხივი, მათა უფსკრულში ჩაიკარგა არყოფნა ცივი, შეგებით ათრთოლდა ლურჯ სიგრცზე ცისკრის ვარსკვლავი, და აღივლივდა ძლიერის ზღვებზე იმედის წავი...

ნილოსის პირას, გამოქვბულში იშვა ქვიყნის ძე, და სხივთა წვიმად დაიდგარა მძაფრები ზეგზზე. შეგებით ათრთოლდა უკვდავების თეთრი ზღაპარი, და დინამო ბროლის ნექტრად ყოფნის სიზმარი...

და მოასმინა ძლიერის სიტყვა განწირულ სოფელს, დაჰგმო მონება, ბოროტება, ეწყია მთა-ველს, და მოეფინა მთის მწერვალზე ცისკრის აღანი, და აღთქმის მხარეს, ჩაგრულთ ბანას მისცა საღამი...

ს. ტაფუნა

მირიან არკიმანდრიკი
[დავით ბექაური]
თავგამოდებული სამონასტრო მოქადავე, შობას არკიმან. აკურთხ.

შარადა

პოლონელთ დიდი ქალაქის სახელი მთელად გვეპირია, მხოლოდ შუაში მის ერთი ანბანი დისქირია, — რადგან არ გვინდა, არც არის საჭირო გამოსადეგი, მოსიარულე კაცისთვის ვითა აღმართი, ან ბექი. და მის ნაცვლად შუაში ჩავსვით: თან ან და განია, შარადით გვარი გამოვა, ცნობილი გვართავანია. ჩიენ კიტას შემდეგ პირველი აწერლობაშია ცნობილი, და კრიტიკაშიაც მკარად სდგას ვით რქნა გამოწრთობილი.

ვარლენ ვიფიანა

შ რ კ ლ ა

თქვენ მოიგონეთ ბოეტი მტხოვრები ძველი დროისა, რომელმაც გული აძგერ იამარ მეფისადიდისა.

წინიდან მისი სახელის აიღეთ ერთი მარტვალი: ახლა ახსენეთ ქალაქი, ნავთისა ამომავალი.

მისი წოდების თავიდანც ორი ასოს ვარ მთხოვენელი, რომ შევასრულო ის ცნება, რომელს ბატისცემს ყოველი.

ვაიხოზ იმედაშვილი

ნაჲი სიზმარა

მამულის კეთებაშია მე სისხლი ჩამიქეცვია, დამე-დღე მისწორებითი, კირის დღე დამიღვევია.

რისხვა, გინება, ცემისთენ შეილუბი შეინიფვია. დმერთმა ხო იცის, ურიგო არკისთვის გამიწვევია,

ჩემ თავზე კალო უღწევათ თავი არ გამიქენვია, უღმერთო სამსახურისთვის თავი ძლო დამიხწვევია, ჩემ ნამბავარს, ჩემ ნაშრომს ცულ მქამღებ შემოჩნევია!

ვახო აფეცაურთ.

ქაქავი სიყვარული

(დასასრული. ახ. კ. ლ. გ. 44)

მოიგონე მინც ყველსგან დაიწყებული
მიტოვებული, უჩინარი ადამიანი..

მოიგონე, რომ იმასაც აქვს დიდი დარღვე-
ბი და პატარა თბილი კუთხე განვლილი ბედ-
ნიერებისა...

გაფიქრებო, გაფიქრებ რის რწმენაც ჯერ
კიდევ არ ჩამკვდარა შენში, ნუ ანგრევე, ნუ აპარ-
ტახებ ან კუთხეს, ნუ აქრობ კერას, რომელ-
შიაც ჯერ კიდევა დღეის ნაპირწყალი...

თუ კი ამათ დღეებსა და ღამეებსა სწორად,
შენ მიწილად პატარა ნაქერი შენის ბედნი-
ერებისა..

მოდინ და მე ახალს ცხოვრებას შევეუდ-
გებო...

ამას წინდ სსაფლოხოზედ ვიყავი, ორი-
ოდ სსათი ვიგექ ჩემი შშობღების საფლოვთან..
ირგვლივ ყველაფერი სსულმდა..

ხეტიც კი არ ინპროდუნენ...
შაოლოდ ერთად ერთი სანთელი ციმცი-
შებდა ღამის წყვილიში...

ძეგლი... თერთი ჯვარი... და სამი ცაც-
ხვი კუთხებში..

აი აქაური ცხოვრება...
შითხარი განა ამისთვის სსიცოცხლეს რაიმე
ფასი ღა აქვს..

მაგრამ, მე არ მინდა სსიკვდილი...
სსიკვდილისა ძალიან მეშინია...

ჩქ ხომ წყვილია, გაუთენებელი ღამე,
სსაუკუნო მოწყვნილობა და მარტობა...
მაგრამ ცხოვრება უშენოდ?..

საფლავამდე შენი მარი

წერილი შეგარე

მაშ ეგრე, შენ არ მოხვედი...

წერილი არ დაიკარგებოდა, რადგანაც
დაზღვეული გამოგზავნენ...

როგორ აღვიღოდ შეგებლო ჩემი სსიკვდი-
ლისგან გაღარჩენა, მაგრამ არ მოინდომე...

შემინდვია... ღმერთებო შეგინდოს..

მე არც კი ვსტირფიარ... სსულ ერთი ჩემი
სსიცოცხლის უკანასკნელმა ჟამმა დაპკრა...

სსერმლვებით დაკარგულს ბედნიერებას ვერ
დავიბრუნებ.

შენ რას დაპკარავ, მე რომ მოვევდე?
არაფერს..

მხოლოდ ერთი ახალი სამარე მიეშატება
სსასფლოსა...

მომიგონებ მინც... როდისმე ზაფხულის
სსილამოზედ მოხვიდევ და ერთი სსერმლი გდ-
ოავდო?

ახ, როგორ მიყვარდი და მიყვარხარ... აი
ენხა ვწერ, სსაპარლო ვული კი, სსტირის...

მე შერიგება მინდა... გისურვებ სსრულს
ბედნიერებას...

მაგრამ შენ იქნება ჩემს დამარხვას არც
კი დავსწრო..

მართალია, არც მე მიყვარდა მიცვლიე-
ბულზედ წასვლა, მაგრამ მინც მ-ნდა რომ ჩე-
მი გაცივებული სახე და ჩამქარალი თვალები
უკანასკნელად გიმზერდეს...

საყვარელო, თუ მოხვდე, არ დაივიწყო
თერთი შრომანას კონა მომიტანე და ჩემი თა-
ვის გარშემო დალაგე..

მე და შენ ძალიან გვიყვარდა ყველილები..
დაე, ეს იყოს ჩვენი ცხოვრების დაკარგული
სსიყვარულის ემზღვმად...

გვირგვინს არა ვთხოვ..
მე სსიკვდილის პირასა ვარ...

ხან და ხან მინც მოიგონე შენგან და-
ლუპული მარი..

არა, მე ბედნიერი ცხოვრება არა მზვდა
წილად, შენ ამაში დანაშაული არ მიგძღვის..

გაკოცებ უკანასკნელად...
ოჰ, რა მძიმე და მტანჯავ წუთებს გან-
ვიციდი!

საფლავშიაგ კი შენი მარი

წ. კ. გაზაფხულზედ (თუ მომიგონებ და
მოხვალ) გთხოვ ჩემი სამარე ვარდ-ყვავილებით
შემიკო.

ქნელია და უბედური სსიკვდილი მაშინ,
როდესაც კვლები და იცი, რომ შენ არა-
ა იყავი ცხოვრებაში...

ა. ნეკრელა

„თეატრი და ცხოვრება“ რედაქციასთან

საპროვალუმ პაპიხიშვილზე მემკვიდრე

სალამი თქვენდა!

„თეატრი და ცხოვრება“ საღამოს გაიღვნით და გასულიყვით შესწრებოდეთ სამშობლოს სულიერ-ნივთიერ დასუყივებს საკუთარი ოჯახისა და ქვეყნის სამედნიეროდ.

ხუთი წელიწადია, რაც ჩვენი ერთად ერთი სათეატრო, სახელოვნო, სამხატვრო, სამუსიკო, საზოგადოებრივ შინაარსის უპარტიო სურათებიანი ჟურნალი „თეატრი და ცხოვრება“ გამოდის თქვენდა სასამსახუროდ— ჩვენის ქვეყნის დასაწინააღმდეგოდ.

ამ ჟურნალში მონაწილეობს ჩვენი ქვეყნის ყველა საუკეთესო მწერალი მიმართულეებისა და პარტიულობის განურჩევლად.

ჟურნალ „თეატრი და ცხოვრება“-ს ნივთიერი და სულიერი არსებობის მუდმივი წყარო პარტიკული ხელისმომწერ-მკითხველი და ქველმოქმედ შემოამწირველია, რისთვისაც ყველა ამათ რედაქცია ვულოთად მადლობას უძღვნის.

1918 წლიდან ჟურნალ „თეატრი და ცხოვრება“-ს გამოცემა მეექვსე წელში გადადის და ჩვენი საყვარელი, განახლებული და გაერთსულოვანებული სამშობლოს სამედნიერო მუშაობას ჩვეულებრივის მონდომებით განვაგრძობთ, იმ იმედით, რომ პარტიკული მკითხველი საზოგადოება და ჩვენის მწერლობის აღორძინების ყოველი გულშემატკივარი ჩვეულებრივი გულუხვობით დაგვეხმარება.

ამიტომ ამასთან ერთად ვაბაღებთ რა ხელისმომწერ ბარათს ჟურნალის დასაყვეთად, უმოჩინოსად გთხოვთ თქვენს ნაცნობ მეგობართა შორისაც ვაფრთხილოთ და მით ხელი შეგვიწყობთ ამ ფრიად მძიმე მოვალეობის პირნათლად შესრულებაში.

1917 წლის ხელის მოწერათა საკურადღებოდ ვცხადებთ, რომ 1917 წ. ორი პრემია: 1) აკაკის ნაკესები და ბრძნული სიტყვები და 2) აკოლა ლომთათბის რჩეული აზრები უკვემზათა დასმეკვლათ, მებრამ

ჩვენგან დამოუკიდებელ მიზეზთა გამო დაბრკოლებულია. ძველი ხელისმომწერი ამ ჰქვემდებარე უძველად მიღებენ რა წაქს დაბეჭდება, ჟურნალის ფასს და გაწერის პირობები ამაღლეთ ქვეით.

პარტიკულით რედაქცია „თეატრი და ცხოვრება“

მეამარკუმ თაქიშვილ ხელმძნავეს

თაქიშვილ საპროვალუმი!

მიიღება ხელის მოწერა 1918 წლისთვის ერთად ერთ სათეატრო, სახელოვნო, ხ. მხატვრო, ხ მუსიკო, სამწიგნობრო საზოგადოებრივ შინაარსის პროგრესული-დემოკრატიული უპარტიო ხურათებიან იუმორისტულ განყოფ. ჟურნალზე

წალიწადი მემკვიდრე ნამოცემისა

1918 გამოვა იმავე პროგრამით, როგორც გასულ ხუთი წლის განმავლობაში ცნობილ და საუკეთესო თანამშრომელთა მონაწილეობით

შურნალი ღირს: წლიურად 15 მან, ნახევარ წლით 9 მ. რომლის ვარდაზდა ნაწილწაწილად შეიძლება: ხელის მოწერის ღირს 10 მ. აპრილის დამდეგს 5 მ. დანარჩენი პირობების გასულს.

ხელის მოწერა შეიძლება თბილისში რედაქციაში (ალექს ბაღის პირდაპირ, ძველ მეყიგნეთა რიგზე, ხანის თაგში, ბაზრის ქუჩა სახლი არჯვენისისა № 20) ფოსტით: Тифлис ред. ТЕАТРИ ДА ЦХОВРЕБА. Иосифу Имедашвили

შენიშვნა: ჟურნალის გაწერვის შესრულეთ ვთხოვთ დროით დაიკვეთოს, რომ მისამართების ბეჭდვა მოვასწროთ, ძველმა ხელის მოწერებმა ძველი მისამართის ნომერი გვაცნობონ.

რედაქტორ გამოცემელი იოსებ იმედაშვილი

საქართველოს კომისარია

ხელოვნებათა კომისარია გლადიმერ პავლესძე მხატვარი. ეროვნულ საბუღალსთან შექმნილ ხელოვნებათა სექციის თავმჯდომარე გ. პ. გომბეჩია, განათლებული, განვითარებული და სარეგულირებელი ბრძოლაში გამართლებული პირია, ჯერ კიდევ ახალგაზდა, სულ 35 წელი იქნება, დიანადა ქუთაისში და გიმნაზიაში სწავლის შესრულების შემდეგ ოდესის უწივეს. შეეცა საიურ ნაწილზე, აქ მთავარი მონაწილეობა მიიღო რეგულირების კომისარიაში, მოძრაობაში, რის გამოც ვაკისკაცში ცადონასახლეს, საქართველოს არსებითან შეერთების ასიწლის თავის შესრულების დროს ქართველ რეგულირებელთა მოწვევით სპარსეთში, გამოსვლაში მსურველ მონაწილეობა მიიღო, რის გამოც იგი შეიქმნა და უწივეს. დაიხმევს. ამის შემდეგ ნაკლებ გვართ დიწვეთ ცხოვრება, სიც, რეგულირება, დასი მებრძოლ რაზმში ჩაეყრა და მსურველ მონაწილეობა მიიღო. ამ ხანებში შეიქმნეს, სამართალში მისცეს 102 მუხლის ძალით, მაგრამ გაიქცა და ექვსი წელიწადი სახლვარ გარეთ ცხოვრება ეყვალე საყურადღებო იხაა, რომ 1907წ. შემდეგ, როგორც ვიქვით, სხვისი გვართ ცხოვრობდა, ასე საიდუმლო ცხოვრობით მოუღესი სასწავლებლის კურსი შეათვა, და მოკავშირე მუშობდა, ვითარცა ვეკილი პოლიტიკურ საქმიანობაში რეგულირება, მსკინაღისტების და სხ.

რეგულირება იგი საშობალოს დაუბრუნა, პირველად დანიშნულ იქნა სამხ. დასავ. სახეუდრო კომისარად, ბოლოს ამიერ კავკასიის სამხედრო სახლვარ კომისარად, ერთდროს კვლავ ეღობა აღმარებულ საბჭოში აღორჩი ხოლო, საბჭომ ხელოვნების სექციის თავმჯდომარე კომისარად,

ეს გარეგნულად პატარა კაცი, სულით ბუმბარა. ზია, მტკიცე რეზოლუციონერი, ხელოვნებისა და სამხედრო საქმიანობის დრმა მოყვარული, ვსურვართ გამარჯვება ჩვენი ხელოვნების გასაღებქანად.

ახალი ქართული ოქრია დასწავრა რევა გონია შეიღმა „ქრსტინე.“ ქარ. მომ. მუს. კამერიი სტავაქ.

ცნობილი მოღვაწე მწერლის გ. მ. თუშინაშვილის პიესა „ბეინიერი ქალი“ გამოვიდა 2 მოქ. ჩვენს ჟურნალში დაბეჭდებმა ნახალწლეს.

სახალწლო ნომრილი 6 ჩვენს ჟურნალში დიწქება იუმორის. გახყოილია იუმორის.

ხელოვნების წარმადგენელთა პირველი კრება ხელოვნებათა კომისარია გ. გომბეჩიას თანდინას წრებით. გაიმართა ქრის. აღმარებულ იქნა ხელოვნების ხელი დარგი. თითოეულ დაბეჭ გზანის ორ წარმომადგენელს გადაწყვე. ხმით.

„ქორწილი“ ახალი ორბი. პიესა—საღვთობა 5 სანახაობად. ჩვენის ცხოვრებიდან. „თ. და ც.“ დაბეჭდ. სახალწლო ნომერში.

სე. წერეთელში დასწავრა ახალი ვილა. სცენები რედაქციით. ჟურ. „თ. და ც.“ 5 წ. შეს. სახალწლო

ქართ. თეატრ. ფონდის გასაძლიერებლად ტრაპეზონის ქართ. დრამ. წრემ იწმ. მირიან ჯაშის ხელთ გადასცა ათასი (1000) მან.

ესთეთიკის მოყვარულთა პირველი საღამო გამოცემა და ტ. ტაბიის მონაწილეობით გაიმართა ქრის. 14 „იმედში“

საქართველოს კომისარია

ქურნალ „თეატრი და ცხოვრების“ ფონდის სასწავლებლო შედეგით;

- 1 ს. შურუაშვილისკან — 10 მ.
- 2 ალ. ტყეშელაშვილისკან 5 მ.
- 3 ვეფხია ნიჭიერისკან 2 მ.
- 4 პრამ. გაბაიონისკან 1 მ.
- 5 ს. ნ. ჩატავისკან 1 მ.
- 6 გ. ა.—სკან 25 მ.

შემოწმირველთა გულისთად შადლამას გუდგინათ

ქურნალი „თეატრი და ცხოვრება“ თვისი ხარული ტაქტიკის; გ. დაბეჭდვით ღების სსკითხველს; ღიუბა. კიორკობაანს ონადის სსკითხველს.

მ ი ლ ე ბ ა ხ ე ლ ი ს მ ო წ ე რ ა

1918 წლისათვის

თეატრი და ცხოვრება

წლით 15 მან., ნახევარ წლით 9 მან., თითო 50 კ. რედაქცია: თბილისი, ბაზრის ქ. № 20; აღქ. პაღ. (ხელ-ს მოწვევის პირდაპირა ის. შევნით მე-15 გგ.)

საქართველო

სულის მოწვევის ფასი: ერთას წლით 50 მან.

6 თვით 27 მან- 3 თვით 13 მან 50 კამ. 1 თვით (მხოლოდ თბილისში) 4 მან. 50 კამ.

ნომერი ეღობება 20 კამ. ფასითი ცხოვრების დაკავთა შეიღებება შემდეგი მისამართით: ტბილის, კონტრაქტის სასწავლებლო, პოშტის უკუთა 76.

კონტრაქტის ხელი მოწვევა მიიღება 9 სასაღამო 3 სასაღამო, საღ-მითა: 5—8 სასაღამო. კვირასა-ბით მსაღად დღისით. მისამართით: სასსლი ქ. № 5, ქართული ქარვასლას.

ჩვენი რესპუბლიკა

საქართველო დემოკრატიული რესპუბლიკის რედაქცია

1 წლი. 30 მან., 6 თვ. 17 მ., 3—9 მ., 1—3 მ.

რედაქცია ქარვასლას მოთავსიბული საქართველოს ეროვნულ ქარვასლასში.

ქართული კლუბი

1 კვირის პროგრამაში

კვირა—საღამო წარმოდგენა. ორშაბათი—ქართ. მუსიკა

სამშაბათი—საოცრო საღამო ონსშაბ.—სინემოტოგრაფ. სიმებ. ოსკ.

ხუთშაბ.—ქართ. წარმოდგენა. მუსიკა პარასკ.—ოქრის.

შაბ.—საოცრო საღამო კვირა რესული—წარმოდგენა.

რედაქცია—გამომცემელი ოსებ იმედსევილი